

07.1.4 + 1.5 Μενάνδρου Δύσκολος als docx

Κο· οἴμοι¹ τάλαινα τῶν ἐμῶν ἐγὼ κακῶν·

[190] τί νῦν ποιήσω ; τὸν κάδον γὰρ ἡ τροφὸς ἰμῶσ' ἀφῆκεν εἰς τὸ φρέαρ. **Σώ·** ὦ Ζεῦ πάτερ, καὶ Φοῖβε Παιάν, ὦ Διοσκόρω φίλω, κάλλους ἀμάχου. **Κο·** θερμὸν <δ> ὕδωρ πρ[ο]σέταξέ μοι ποιεῖν ὁ πάππας ἐξιῶν. **Σώ·** ἄνδρες, τέρας.

Κο· ἐὰν δὲ τοῦτ' αἴσθητ', ἀπολεῖ κακ[ῶς] πάνυ παίων ἐκείνην. οὐ σχολὴ μάτ[η]ν μένειν ὦ φίλταται Νύμφαι, παρ' ὑμῶν λη[πτέον]². αἰσχύνομαι μὲν, εἴ τινες θύουσ' ἄ[ρα] ἔνδον, ἐνοχλεῖν – **Σώ·** ἀλλ' ἂν ἐμοὶ δ[ῶ]ις, αὐτίκα βάψας ἐγὼ σοι τ[ῆ]ν ὑδρίαν ἥ]ξω φέρων. [200]

Κο· ναὶ πρὸς θεῶν, ἄ[ν]υσον δέ.] **Σώ·**³ ἐλευθερίως γέ πως ἄγροικός ἐστιν. ὦ πολυτίμητοι θεοί, τίς ἂν ἐμὲ σώσαι δ[ι]αιμό[ν]ων; **Κο·** τάλαινα ἐγὼ, τίς ἐνόφηκεν; ἄρ' ὁ πάππας ἔρχεται; ἔπειτα πληγὰς λήσομαι ἂν με καταλάβῃ ἐξω.⁴ **Δᾶ·**⁵ διατρίβω σοι διακονῶν πάλαι ἐνταῦθ', ὁ δὲ⁶ σκάπτει μόνος. πορευτέον πρὸς ἐκεῖνόν ἐστιν. ⁷ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη Πενία, τί σ' ἡμεῖς τηλικοῦτ'⁸ ἐφεύρομεν;

[210] τί τοσοῦτον ἡμῖν ἐνδελεχῶς οὕτω χρόνον ἔνδον κάθησαι καὶ συνοικεῖς; **Σώ·**⁹ λάμβανε τηνδί. **Κο·** φέρε δεῦρο. **Δᾶ·**¹⁰ τί ποτε βούλεθ' οὕτοσιν ἄνθρωπος; **Σώ·** ἔρρωσ', ἐπιμελοῦ τε τοῦ πατρός.¹¹ οἴμοι, κακοδαίμων. παῦε θρηνῶν, Σώστρατε· ἔσται κατὰ τρόπον. **Δᾶ·** κατὰ τρόπον τί; **Σώ·** μὴ φοβοῦ, ἀλλ' ὅπερ ἔμελλες ἄρτι τὸν Γέταν λαβὼν ἐπάνηκ', ἐκείνῳ πᾶν τὸ πρᾶγμ' εἰπὼν σαφῶς.¹²

Δᾶ· τουτὶ τὸ κακὸν τί ποτ' ἐστίν; ὥς οὐ μοι πάνυ τὸ πρᾶγμ' ἀρέσκει. μειράκιον διακονεῖ κόρη· πονηρόν. ἀλλὰ σ', ὦ Κνήμων, κακὸν [220] κακῶς ἅπαντες ἀπολέσειαν οἱ θεοί. ἄκακον κόρην μόνην ἀφείς ἐν ἐρημίαι ἐᾷς, φυλακὴν οὐδεμίαν ὥς προσήκον ἦν ποιούμενος. τουτὶ καταμανθάνων ἴσως οὗτος προσερύη, νομίζων ὥσπερ εἰ ἔρμαιον. οὐ μὴν ἀλλὰ <τ> ἀδελφῶν γε δεῖ αὐτῆς φράσαι με τὴν ταχίστην ταῦθ', ἵνα ἐν ἐπιμελείαι τῆς κόρης γενώμεθα. ἤδη δὲ τοῦτ' ἐλθὼν ποιήσιν μοι δοκῶ. καὶ γὰρ προσιόντας τοῦσδε Πανιστάς τινας [230] εἰς τὸν τόπον δεῦρ' ὑποβεβρεγμένους ὄρω, οἷς μὴ ἔνοχλεῖν εὐκαιρον εἶναί μοι δοκεῖ.

Χοροῦ

¹ οἴμοι: Interjektion mit Gen.causae

² ληπτέον erg. ὕδωρ ἐστίν

³ **Σώ** (beim Abgehen ins Nymphaion)

⁴ **Κο** (läuft zum Eingang von Knemons Haus)

⁵ **Δᾶ** (kommt aus Gorgias' Haus, ruft zurück zu dessen Mutter)

⁶ nämlich Gorgias

⁷ (bei sich) - ἀπολουμένη: optativisch „verdammte“

⁸ τηλικοῦτο: adverbialer Akkusativ (temporal)

⁹ **Σώ** (aus dem Nymphaion zurückkehrend) – τηνδί erg. ὑδρίαν

¹⁰ **Δᾶ** (belauscht Σώστρατος und Κορή)

¹¹ **Κο** (ab ins Haus)

¹² **Σώ** (ab zur Stadt)